

U 36/2025 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om utfasning av importen av rysk naturgas, om förbättrad övervakning av potentiella energiberoenden och om ändring av förordning (EU) 2017/1938

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska kommissionens förslag av den 17 juni 2025 till Europaparlamentets och rådets förordning om utfasning av importen av rysk naturgas, om förbättrad övervakning av potentiella energiberoenden och om ändring av förordning (EU) 2017/1938 (COM(2025) 828 final) samt en promemoria om förslaget.

Helsingfors den 28 augusti 2025

Miljö- och klimatminister Sari Multala

Konsultativ tjänsteman Maria Kekki

22.8.2025

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM UTFASNING AV IMPORTEN AV RYSK NATURGAS, OM FÖRBÄTTRAD ÖVERVAKNING AV POTENTIELLA ENERGIBEROENDEN OCH OM ÄNDRING AV FÖRORDNING (EU) 2017/1938

1 Bakgrund

Ryska federationens fullskaliga invasion av Ukraina i februari 2022 resulterade i mycket stora förändringar i Europeiska unionens energipolitik. Efter invasionen har Ryssland använt naturgas som ett utrikes- och finanspolitiskt instrument bland annat genom att begränsa leveranser ensidigt och ändra villkor av politiska skäl. Enligt kommissionen är energiberoendet fortfarande en allvarlig geopolitisk och ekonomisk risk i unionen.

För att svara på den ändrade situationen presenterade kommissionen REPower-planen i maj 2022. Planens mål är att snabba på avvecklingen av beroendet av rysk energi. Fokus i planen låg på energieffektivitet, produktion av förnybar energi och diversifierad energiförsörjning.

Trots att beroendet av rysk energi har minskat efter detta, importerade tio medlemsstater alltjämt naturgas från Ryssland år 2024. Tre medlemsstater importerade dessutom råolja eller oljeprodukter och sju medlemsstater kärnbränsle eller relaterade tjänster. En del av terminalerna för kondenserad naturgas (LNG) i unionen användes fortsatt för att ta emot och möjligtvis återexportera rysk gas via tredjeländer.

Mot bakgrund av detta aviserade Europeiska kommissionen ett meddelande om en färdplan för att upphöra med import av rysk energi (COM (2025) 440 final), som presenterades den 6 maj 2025. I färdplanen föreslås åtgärder för stegvis utfasning av importen av rysk gas, olja och kärnenergi. En separat E-skrivelse (E 51/2025 rd) har utarbetats om meddelandet.

Eftersom enskilda medlemsstaters åtgärder inte har räckt till för att bryta beroendena, gav Europeiska kommissionen den 17 juni 2025 ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om stegvis utfasning av importen av rysk naturgas, om förbättrad övervakning av potentiella energiberoenden och om ändring av förordning (EU) 2017/1938 (COM(2025) 828 final). Syftet med förslaget är att i en anda av solidaritet utnyttja en gemensam strategi på ett samordnat sätt för att bryta beroendet av energi från Ryska federationen och bekräfta Europeiska unionens engagemang för ett oberoende och motståndskraftigt energisystem.

Finland importerar inte längre naturgas eller LNG från Ryssland. Ryssland avbröt leveranserna av rörledningsgas den 21 maj 2022 som en följd av skyldigheten att betala i rubel och EU-sanktionerna ledde till att den obetydliga importen av rysk LNG till s.k. off-grid-terminaler utanför gasnätet i Björneborg och Torneå upphörde i juli 2024. Terminalreglerna förbjuder import av rysk LNG till den stora flytande LNG-terminalen i Ingå. Eftersom rysk LNG blandas med annan LNG i EU:s gashubbar, kan LNG inte importeras från dem till Ingå, utan endast direkt från gaskällor såsom USA. Finland har uttryckt en önskan om att kommissionen ska ge förslag till bestämmelser om s.k. massbalansering som skulle möjliggöra heltäckande bokföring av ursprunget för LNG i LNG-hubbar i EU.

Arbets- och näringsministeriet har också inlett beredningen av en nationell tidsbegränsad lag om importförbud mot rysk gas. Gasförordningen i EU:s nya gasmarknadspaket, som trädde i kraft i juli 2024, möjliggör temporära importförbud i medlemsstaterna. Ett utkast till regeringens proposition i ärendet har redan varit på remiss. På grund av den förslagna förordningen anser statsrådet emellertid att det är nödvändigt att ompröva behovet av nationell reglering.

2 Förslagets syfte

Syftet med förslaget är att inrätta en rättsligt bindande ram som möjliggör stegvis och systematisk utfasning av importen av naturgas och kondenserad naturgas (LNG) från eller via Ryska federationen till Europeiska unionen. Målet är att bryta beroendet av energi från Ryska federationen i en anda av solidaritet, samordnat och med en gemensam strategi.

Syftet med förslaget är också att förbättra samordningen i unionen. De nationella åtgärderna för att begränsa rysk gas har varierat i fråga om innehåll och omfattning, vilket har orsakat risk för att den inre marknaden splittras. Genom den förslagna förordningen vill man undanröja denna risk genom att fastställa gemensamma regler för importörernas skyldigheter och informationsutbytet mellan myndigheter.

Genom förslaget införs skyldighet att lämna information om gasens ursprung, avtalsstrukturer och leveransrutter i syfte att öka transparensen. Samtidigt förpliktas medlemsstaterna att utarbeta nationella planer för att ersätta naturgas och olja från Ryssland med andra källor. Dessa åtgärder säkerställer att övergången är kontrollerad och att leveranssäkerheten bibehålls.

Som helhet syftar förslaget till att förbättra unionens ekonomiska och strategiska säkerhet när det gäller energiförsörjning samt till att trygga en intakt inre marknad utan störningar.

3 Förslagets huvudsakliga innehåll

Genom förordningen skapas en rättslig ram för att effektivt eliminera unionens exponering mot de allvarliga risker för handeln och säkerheten som följer av import av naturgas och LNG från Ryska federationen. Förordningen innehåller ett rättsligt bindande förbud från och med den 1 januari 2026 mot import av naturgas i gasform som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen. Importförbudet gäller både rörbunden gas och LNG. På förbudet tillämpas övergångsbestämmelser i befintliga avtal.

Förordningen tillämpas på gas, också på LNG, som levereras till vilken plats för införsel eller terminal som helst i unionen. Till tillämpningsområdet hör också LNG-terminaltjänster, såsom avlastning, lagring och återförgasning. I förordningen definieras centrala begrepp, såsom naturgas, LNG, långfristigt avtal, ryskt ursprung och plats för införsel.

Förbudet gäller import av naturgas eller LNG från Ryssland enligt nya avtal om gasleveranser som ingåtts den 17 juni 2025 eller senare. För avtal som ingåtts före den 17 juni 2025 gäller en tidsbegränsad övergångsfas: import baserad på kortfristiga leveransavtal kan fortgå som längst till och med den 17 juni 2026 och import baserad på långfristiga avtal som längst till och med utgången av 2027.

Tillhandahållande av långfristiga LNG-terminaltjänster, dvs. terminaltjänster baserade på över ett år långa avtal, ska vara förbjudet till enheter som är etablerade i Ryska federationen eller enheter som kontrolleras av fysiska eller juridiska personer som är etablerade i Ryska federationen från och med den 1 januari 2026, om avtalet har ingåtts den 17 juni 2025 eller

senare. Om långfristiga terminaltjänster tillhandahålls enligt ett avtal som ingåtts före den 17 juni 2025 är de tillåtna till slutet av 2027.

En förutsättning för tillämpning av längre övergångsfaser är att tidigare avtal inte har ändrats eller att avtalsperioder inte har förlängts den 17 juni 2025 eller senare.

En skyldighet att lämna information kompletterar importförbudet. Aktörerna ska förse tullmyndigheterna med all information som krävs för att verkställa artiklarna 3 och 4, inklusive information om gasens ursprung, leveranspunkter och det väsentliga avtalsinnehållet, exklusive prisuppgifter. Tullmyndigheterna ska utbyta denna information med nationella behöriga myndigheter, Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (ACER) och kommissionen. Myndigheterna kan också be att importörerna förser dem med preciserande avtalsinformation. LNG-operatörerna ska tillhandahålla relevant information om avtal om användning av LNG-terminaler. Syftet med informationsutbytet är att säkerställa en effektiv övervakning av reglerna och förhindra kringgåendemetoder.

Medlemsstaterna ska utarbeta nationella diversifieringsplaner i syfte att ersätta naturgas, råolja och oljeprodukter med alternativa energikällor. Planerna ska innehålla åtgärder, en tidsplan för deras genomförande, en bedömning av effekterna på energiefterfrågan och energiutbud, infrastrukturbehov och möjliga hinder. Planerna överlämnas till kommissionen senast den 1 mars 2026. Kommissionen utvärderar planerna och kan vid behov ge utvecklingsrekommendationer.

Genom förordningen ändras också förordning (EU) 2017/1938 om försörjningstrygghet för gas. Framöver ska importörer av naturgas informera kommissionen om alla betydande avtal som rör import av gas från Ryssland. Informationsskyldigheten gäller bland annat avtalens varaktighet, leveransmängder, leveranspunkter, avtalsparter och gasens ursprung.

Bestämmelser om konfidentialitet tillämpas vid behandlingen av information. Kommissionen ges möjlighet att bevilja ett tidsbegränsat undantag från importförbudet, om en medlemsstat kan bevisa att förbudet utgör ett allvarligt hot mot dess energisäkerhet. Undantaget kan vara partiellt eller fullständigt och det kan innehålla villkor.

Förordningen träder i kraft den dag som följer efter den dag som förordningen publiceras i Europeiska unionens officiella tidning. Den tillämpas direkt i alla medlemsstater.

4 Förslagets rättsliga grund och förhållande till proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna

Den rättsliga grunden för den föreslagna förordningen är artikel 207 (gemensam handelspolitik) och artikel 194 punkt 2 (energipolitik) i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Artikel 207 i EUF-fördraget är rättslig grund till den del det är fråga om åtgärder som förbjuder import av naturgas från Ryssland samt användning av ryska aktörers tjänster i EU:s terminaler för kondenserad naturgas (LNG). Artikel 194 punkt 2 i EUF-fördraget är rättslig grund för åtgärder som syftar till att öka transparensen i leveransavtalen, främja medlemsstaternas diversifieringsplaner och effektivisera informationsutbytet.

Statsrådet anser att de föreslagna rättsliga grunderna för förordningen är adekvata.

Enligt EUF-fördraget hör den gemensamma handelspolitiken till unionens exklusiva befogenhet och därför tillämpas subsidiaritetsprincipen inte på denna del av förslaget. Åtgärderna på energiområdet, som baserar sig på artikel 194 punkt 2, kräver dock samordning på unionsnivå

för att de föreslagna åtgärderna ska kunna genomföras effektivt och konsekvent. Därmed är förslaget förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Kommissionen anser att förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen. Enligt kommissionen är de föreslagna åtgärderna lämpliga och nödvändiga för att uppnå målen och medför inte en oproportionerligt stor belastning för företagen och medlemsstaterna i förhållande till målen.

Statsrådet anser att förslaget, med hänsyn till målen i den föreslagna förordningen, också uppfyller kraven i proportionalitetsprincipen.

5 Förslagets konsekvenser

Kommissionen har gjort en särskild konsekvensbedömning (SWD(2025)830 final) av förslaget. I konsekvensbedömningen behandlar kommissionen uttömmande behovet av ett förbud mot import av rysk gas och bedömer dess konsekvenser för gasmarknaden och gaspriserna i EU.

Eftersom det i första hand är artikel 207 om handelspolitiken som utgör den rättsliga grunden för förordningen, motiverar kommissionen förbudet mot import av rysk gas med att Ryssland och ryska aktörer är opålitliga handelspartner. I konsekvensbedömningen behandlar kommissionen avbrott i ryska gasleveranser under de senaste 20 åren. Kommissionen anser att trots att användningen av rysk gas har minskat påtagligt inom EU, kan den alltjämt orsaka allvarliga risker för unionens ekonomiska säkerhet och särskilt för försörjningstryggheten för energi, vilket har negativa konsekvenser för ekonomin och samhället. Syftet med den föreslagna förordningen är att bidra till att undanröja unionens beroenden och dess exponering för allvarliga risker för handeln och energitryggheten.

Kommissionen bedömer att importförbudet påverkar priset på gas och LNG endast i obetydlig omfattning. LNG är en produkt som säljs på den globala marknaden och därför påverkar avvecklingen av importen av rysk LNG till EU inte priserna globalt. Kommissionen bedömer också att eftersom LNG-produktionen och EU:s egen gasproduktion kommer att öka mycket och EU:s gasförbrukning kommer att fortsätta minska under de närmaste åren, kommer importförbudets eventuella prispåverkan att minska ytterligare.

I regeringarnas åtgärder, i lagar eller i bestämmelser betraktas effekterna av den föreslagna förordningen på gällande långfristiga avtal om gasimport som s.k. force majeure, vilket befriar avtalsparterna från avtalsenliga skyldigheter.

Enligt kommissionen kan den föreslagna förordningen påverka vissa grundläggande fri- och rättigheter i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt näringsfriheten och äganderätten. Emellertid är de föreslagna begränsningarna av de grundläggande fri- och rättigheterna nödvändiga och proportionerliga i förhållande till det allmännyttiga målet och respekterar innehållet i dessa rättigheter, vilket innebär att kraven på begränsningarna i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna uppfylls.

6 Förslagets förhållande till grundlagen och till grundläggande och mänskliga rättigheter

De föreslagna begränsningarna rör juridiska personer. Trots att den konstitutionella utgångspunkten för grundläggande fri- och rättigheter är att skydda fysiska personer, kan också juridiska personer få skydd för de grundläggande fri- och rättigheterna. Juridiska personers grundläggande fri- och rättigheter skyddas indirekt, eftersom ingripande i en juridisk persons

ställning kan innebära att man gör intrång i rättigheter som tillkommer en individ som befinner sig bakom den juridiska personen. De grundläggande fri- och rättigheternas betydelse ökar ju mer direkt sambandet är mellan en föreslagen reglering av den rättsliga ställningen för fysiska personer som befinner sig bakom en juridisk person (t.ex. GrUU 97/2022 rd, s. 5, GrUU 74/2018 rd, s. 3, GrUU 55/2018 rd, s. 3, GrUU 11/2012 rd, s. 2/II och GrUU 37/2010 rd, s. 3/I). Även enligt grundlagsutskottets praxis har lagstiftaren i princip större spelrum med hänsyn till egendomsskyddet när de lagstadgade skyldigheterna gäller börsbolag eller andra juridiska personer med stor förmögenhetsmassa än när bestämmelserna har mycket omedelbara effekter för de fysiska personerna bakom den juridiska personen (t.ex. GrUU 74/2018 rd, s. 3, GrUU 55/2018 rd, s. 3, GrUU 10/2007 rd, s. 2/I). Med beaktande av det stora driftskapital som är bundet till importen är företag som idkar import av naturgas eller kondenserad naturgas betydande när det kommer till den ekonomiska ställningen.

Förslaget begränsar de inköpskällor som står till förfogande för alla företag som importerar naturgas eller kondenserad naturgas till Finland, vilket betyder ingripande i företagets avtalsfrihet. Grundlagsutskottet har granskat begränsningarna av avtalsfriheten ur egendomsskyddsperspektiv och förutsatt att de allmänna kraven för begränsning av de grundläggande fri- och rättigheterna uppfylls (se t.ex. GrUU 1/2024 rd, s. 3, GrUU 19/2021 rd, s. 2–3, GrUU 28/2012 rd, s.2/I).

Trots att Rysslands andel av världsmarknaden för naturgas och kondenserad naturgas är betydande, har företagen många alternativa inköpskällor till sitt förfogande. Vid bedömningen av frågan har det betydelse att naturgas och kondenserad naturgas är ersättande produkter, eftersom kondenserad naturgas omvandlas till gasform innan den överförs till naturgasnätet eller används på annat sätt. Dessutom har mängden naturgas och kondenserad naturgas som kan importeras från andra marknader ökat påtagligt under de senaste åren och enligt prognoserna kommer mängden sådan gas att öka betydligt inom kort, vilket minskar Rysslands betydelse på världsmarknaden. Till Finland importeras för närvarande ingen naturgas eller kondenserad naturgas från Ryssland. Av dessa anledningar bedöms förslaget inte ha några allvarliga konsekvenser när det gäller inköpskällorna för naturgasimportörerna.

Inledningsvis gäller den föreslagna förordningen i praktiken kortfristiga och långfristiga leverans- eller terminalavtal som har ingåtts den 17 juni 2025 eller senare, men efter övergångsperioden sträcker sig dess inverkan även till långfristiga avtal som har ingåtts före den 17 juni 2025. De aktörer som importerar naturgas eller kondenserad naturgas till Finland köper i nuläget naturgas från andra länder än Ryssland. Till den del importen till Finland sker via EU-terminaler är det värt att beakta att förordningen tillämpas i alla EU-stater. Detta innebär att aktörer som levererar kondenserad naturgas till EU-terminaler är skyldiga att vid behov övergå till alternativa inköpskällor. Därför bedöms förslaget inte ha några direkta konsekvenser för de långfristiga leveransavtalen om LNG-gas som importeras till Finland från EU-terminaler. Man bedömer att det inte ingår rysk gas i den gas som importeras från andra inköpskällor till Finland, eftersom gasen skaffas från ursprungliga källor, såsom Norge. Av ovan nämnda orsaker bedöms förslaget inte påverka importörernas befintliga leveransavtal. På motsvarande sätt erbjuder finländska LNG-terminaler inte sina tjänster till företag som är etablerade i Ryssland eller företag som kontrolleras av personer som är etablerade i Ryssland i avsaknad av avtal om detta.

Sammanlänkningspunkten i Imatra kan inte användas för annat än import till Ryssland. Begränsningen betyder att det är förbjudet att i ekonomiska syften använda rörledningarna i sammanlänkningspunkten i Imatra på den plats där de är belägna. Gasgrid Finland Oy, som äger förbindelseledningen, är ett helt statsägt bolag och således har begränsningen en mycket avlägsen koppling till fysiska personers rättigheter. Dessutom avser begränsningen en sådan del

av överföringsnätsinnehavarens nät som är av begränsad ekonomisk betydelse och som inte heller för närvarande används för överföring av naturgas, och den inskränker inte överföringsnätsinnehavarens övriga, huvudsakliga verksamhet.

I den föreslagna förordningen är importörerna skyldiga att förse tullmyndigheterna med relevant information för att fastställa ursprung och importtrutter för gas. Enligt den föreslagna förordningen ges tullmyndigheter befogenhet att begära detaljerad avtalsinformation, exklusive prisuppgifter, för bedömning av om importen är tillåten. Importörerna kan också bli tvungna att avslöja affärshemligheter som ingår i egendomsskyddet och som skyddas med stöd av lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. På grund av komplexiteten i avtalsvillkoren i importhandlingar bör det föreslagna handlingsutrymmet och möjligheten att kräva handlingar kvarstå för att det ska vara möjligt att bedöma huruvida bevisen är tillräckliga och trygga ett effektivt genomförande av förbudet.

Enligt grundlagsutskotts praxis har näringsfriheten bedömts bland annat i samband med skyldigheten att erbjuda kvitto (GrUU 14/2013 rd, s. 2). Den föreslagna regleringen leder till att importörerna blir skyldiga att med handlingar påvisa att importen är tillåten. På marknaden har det under de senaste åren blivit vanligare att använda exempelvis ursprungscertifikat, och därutöver kan importörerna begära handlingar om gasens ursprung eller utarbeta handlingar om transportrutten. Ur perspektivet för de grundläggande fri- och rättigheterna bedöms förslaget inte begränsa förutsättningarna för näringsidkande på ett betydande sätt.

Det finns ett godtagbart skäl och ett tungt vägande samhälleligt behov för begränsningarna av de grundläggande fri- och rättigheterna i förordningen, eftersom begränsningarna kan undanröja risker för handeln och säkerheten, såsom leveransstörningar, vid handel med naturgas och kondenserad naturgas med Ryssland och minska exponeringen för militära risker. Under 2000-talet har Ryssland upprepade gånger använt manipulation av energileveranser som ett verktyg för politisk påverkan. Detta har lett bland annat till att energipriserna har stigit kraftigt och utmaningar med att trygga en tillräcklig energiförsörjning. Genom förbuden kan man å andra sidan begränsa Rysslands skatteintäkter från handel med naturgas och kondenserad naturgas, som Ryssland för närvarande använder i stor utsträckning för att upprätthålla och öka sin militära förmåga. På så sätt tryggar begränsningarna i sista hand rättigheterna enligt 7 § i grundlagen.

Förslaget bedöms inte ha konsekvenser för de grundläggande rättigheterna för kunder som använder gas, eftersom det finns tillräckligt med alternativa inköpskällor för att fylla konsumtionsbehovet i Finland.

Förslaget begränsar tillhandahållandet av terminaltjänster för kondenserad naturgas till sammanslutningar som är etablerade i Ryssland eller till sammanslutningar som kontrolleras av fysiska eller juridiska personer som är etablerade i Ryska federationen. Sammanslutningar som kontrolleras av personer som är etablerade i Ryssland kan vara etablerade i Finland. Juridiska personer får dock inte direkt skydd för de grundläggande fri- och rättigheterna, utan skydd förutsätter att begränsningarna påverkar de grundläggande fri- och rättigheterna för de fysiska personer som befinner sig bakom de juridiska personerna. De grundläggande fri- och rättigheterna skyddar personer inom Finlands jurisdiktion och till dessa hör inte fysiska personer som är etablerade i Ryssland.

Den föreslagna förordningen anses vara förenlig med grundlagen.

7 Ålands ställning

Yttre förbindelser och utrikeshandel hör enligt 27 § 4 och 12 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) till rikets lagstiftningsbehörighet.

Värt att beakta är också att det inte finns något överföringsnät för naturgas eller några behandlingsanläggningar för kondenserad naturgas på Åland, och därför har den föreslagna regleringen inte heller några konsekvenser för Åland.

8 Behandlingen av förslaget i Europeiska unionens organ och övriga medlemsstaters ställningstaganden

Behandlingen av den föreslagna förordningen inleddes i EU i rådets arbetsgrupp för energi den 18 juni 2025. Ordföranden har lämnat tre revisioner av förordningstexten. Arbetsgruppen fortsätter att behandla förslaget den 2 september 2025. Ordförandelandet Danmarks mål är att energirådets helhetssyn ska vara klar den 20 oktober 2025 och att trepartsförhandlingar ska inledas så snart som möjligt.

I Europaparlamentet har ITRE-utskottet ansvar för att behandla förslaget. Rapportörer är Inese Vaidere (PPE), Ville Niinistö (Verts/ALE) och skuggrapportörer är Thomas Pellerin-Carlin (S&D), Raffaele Stancanelli (Pfe), Daniel Obajtek (ECR), Katri Kulmuni (Renew) och Hanna Gedin (The Left).

9 Den nationella behandlingen av förslaget

U-skrivelsen har beretts vid Arbets- och näringsministeriet. Utkastet till U-skrivelse har behandlats i ett skriftligt förfarande i energi- och Euratom-sektionen (EU 21) 13–15.8.2025 och i EU-ministerutskottet den 22 augusti 2025.

10 Statsrådets ståndpunkt

Statsrådet anser att den föreslagna förordningen är motiverad och understöder spelregler på EU-nivå för import av rysk gas och kondenserad naturgas, dvs. LNG, till unionens gemensamma marknad. Statsrådet anser att åtgärderna avseende rörledningsgas och LNG är ett nödvändigt steg mot en fullständig utfasning av rysk fossil energi före utgången av 2027 i enlighet med det mål som EU:s stats- och regeringschefer ställde upp i Versailles år 2022.

Statsrådet anser att förbudet mot import av gas och LNG från eller via Ryssland och förbudet mot terminaltjänster för transitering av rysk gas är motiverade. Statsrådet anser dock att det är motiverat att inkludera flexibilitet i förordningens bestämmelser, om försörjningstryggheten för gas kräver det och baserat på kommissionens överväganden.

Statsrådet understöder främjande av transparens, monitorering och spårbarhet när det gäller LNG. Det är bra att importörerna av naturgas förutsätts förse tullmyndigheterna med information om gasens ursprung och att en effektiv ram skapas för att fastställa faktiskt ursprung och exportställe för naturgas som importeras till unionen. Allmänt taget förhåller sig statsrådet positivt till kommissionens ambition att arbeta för en diversifiering av gasförsörjningskällorna.

Statsrådet anser att det är motiverat att medlemsstaterna ska utarbeta en diversifieringsplan för att upphöra med importen av rysk gas och LNG senast den 1 januari 2028. Här bör man dock visa flexibilitet så att medlemsstater, såsom Finland, som redan har slutat importera rysk gas eller för vars del importen av rysk gas har avslutats, inte bör utarbeta en diversifieringsplan i onödan. Bestämmelserna om Tullens uppgifter som följer av tillsynen över efterlevnaden av förordningen bör vara så entydiga som möjligt och den administrativa bördan bör minimeras.

Statsrådet anser att det är bra att de medlemsstater som fortfarande importerar rysk råolja eller ryska oljeprodukter ska utarbeta en diversifieringsplan för att upphöra med importen av olja från Ryssland senast den 1 januari 2028. Till Finland importers inte längre olja från Ryssland.